

Tárgy: Ügyvédi titoksértés - Üttv. 9. § (1), (2) bek.

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/006/2023

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa (...) által képviselt dr. (...) fegyelmi ügyében a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2022. december 5. napján 2022 F.177. sz. ügyben meghozott 8. sorszámú határozata ellen, jogi képviselő útján dr. (...) ügyvéd, valamint a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Biztosa részéről bejelentett fellebbezés folytán 2023. május 3. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

h a t á r o z a t o t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2022. december 5. napján 2022 F.177 sz. ügyben meghozott 8. sorszámú határozatát, részben megváltoztatja, az elkövetett fegyelmi vétségeket 2 rendbeli folytatólagosan elkövetettnek minősíti, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Magyar Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve előterjeszteni.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

I n d o k o l á s

I. Az eljárás alá vont volt ügyvéd személyi körülményei és fegyelmi előélete

Az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi bejegyzésére 2015. évben került sor.

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben egy esetben került sor fegyelmi marasztalásra. A fegyelmi eljárás szabályainak vizsgálata: (...)

I.1

(...) bejelentő mellékletekkel ellátott bejelentésében az eljárás alá vont ügyvéd számlaadási kötelezettségének elmulasztását és ügyvédi titoksértését kifogásolta. (..)

Az eljárás alá vont ügyvéd a vezető fegyelmi biztos 2022. március 16-án kelt előzetes vizsgálatot elrendelő határozatában foglalt felhívásra 2022. március 24-én észrevételt tett, amelyhez iratokat csatolt.

A fegyelmi biztos a rendelkezésére álló iratok alapján a 2022. június 16-án kelt határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá, miszerint azzal a magatartásával, hogy

- a tudomására jutott ügyvédi titok megőrzésére vonatkozó kötelezettségét megszegte, megsértette az Üttv. 9. § (1), (2) bekezdéseit;
- az ügyvédi iroda által fenntartott közösségi platformon létesített profilján megnevezte az általa képviselt ügyfelét és az általa ellátott ügyet, megsértette az ÜESZ 9.3., 10.6. pontjait;
- az ügyfél részére a teljesítést követően nem állított ki számlákat, megsértette az ÁFA-törvény rendelkezéseit,

és mindezzel 3 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetését látta megállapíthatónak és pénzbírság kiszabását indítványozta.

I.2

Az ügy iratait a fegyelmi tanács elnöke 2022. június 20-án vette át.

A fegyelmi tanács az ügyben 2022. szeptember 12. napjára tárgyalást tűzött, amelyre tanúként megidézésre került a bejelentő és (...) tanú. A tárgyaláson megjelent (...) tanú (...) nem volt kihallgatható állapotban, miután - eljárás alá vont ügyvéd – a tanú meghallgatására kifejezett indítványt terjesztett elő, a fegyelmi tanács a tárgyalást elhalasztotta és 2022. december 5. napjára újabb tárgyalást tűzött.

A 2022. december 5. napján tartott tárgyaláson a fegyelmi tanács meghallgatta (...) tanúvallomását, majd a bizonyítási eljárást befejezettnek nyilvánította.

A fegyelmi biztos végindítványában a tényállás vonatkozásában tett minimális módosítással – amely szerint az eljárás alá vont ügyvéd készpénzes helyett tévesen átutalásos számlát állított ki – fenntartotta indítványát, a büntetés vonatkozásában annak alsó határához közeli pénzbírság kiszabására tett indítványt.

I.3

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd terhére 6. rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetését állapította meg, 3 rb. titoksértésre és 3 rb. számlakibocsátás elmulasztására tekintettel, vele szemben 800.000,- Ft pénzbírságot szabott ki és kötelezte őt az eljárás 80.000,- Ft összegű átalányköltségének megfizetésére.

A fegyelmi tanács az ÜESZ 10.6. pontjában meghatározott, reklámozási szabályok megsértése miatt indult eljárást megszüntette, miután az ügyvédi titokra vonatkozó szabályok megsértését állapította meg. Miután a titoksértés a Facebook posztok útján történt, ezért az kétszeres értékelés tilalmába ütközne. Az eljárás fegyelmi tanács, ezért azt önálló fegyelmi vétségként nem róta az ügyvéd terhére.

I.4

Eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője a határozatot 2023. január 10. napján töltötte le, azzal szemben határidőben, 2023. február 24-i keltezéssel **fellebbezést** terjesztett elő.

Fellebbezésében az eljárás alá vont volt ügyvéd jogi képviselője arra hivatkozott, hogy

1. egy ügyben, egy ügyfél vonatkozásában történt a tényállás szerinti titoksértés, így a rendbeliségek száma is ehhez igazodóan 1 rendbeli lehet
2. az ÜESZ 10.6. pontja szerinti magatartás megvalósulása nem vitatható, azonban azt az ügyvéd az ismertté válást követően haladéktalanul orvosolta
3. a számlakibocsátás vonatkozásában is egy ügyben, egy ügyfél vonatkozásában történt a tényállás szerinti szabálysértés, így a rendbeliségek száma is ehhez igazodóan 1 rendbeli lehet
4. a számla dátumozása az ügyfél és az ügyvéd közötti vita eredményeként későbbi, az átvett pénzüsszegekről később kiállított számla miatt fegyelmi vétség nem terheli az eljárás alá vont ügyvédet.

A kifejtett indokokra tekintettel kérte a másodfokú fegyelmi tanácsot, hogy a számlakibocsátás elmaradása miatt indult fegyelmi eljárást szüntesse meg, míg a titoksértésre tekintettel 1 rendbeli fegyelmi vétséget állapítson meg, és arra tekintettel írásbeli megrovást alkalmazzon.

I.5

A fegyelmi biztos határidőben szintén fellebbezést terjesztett elő, kizárás fegyelmi büntetés kiszabását és annak felfüggesztését indítványozva.

A súlyosításra irányuló fellebbezés indokaként az ügyvédi titok, mint alapvető hivatásbeli érték védelmének fontosságát, az ügyvédi titok fundamentális jellegét emelte ki.

A fellebbezés nem tért ki a végindítványban foglaltakhoz képest lényegesen eltérő megközelítés indokára.

I.6

Eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője a rá irányadó fellebbezési határidő lejártát követően, 2023. január 26-i keltezéssel, **2023. február 2-i érkeztetéssel fellebbezés kiegészítés** megnevezésű beadványt terjesztett elő. A számlakibocsátás késedelmének okaként a bejelentő magatartását megjelölve, azt állítva, hogy a bejelentő a vita gerjesztésével megpróbált kibújni fizetési kötelezettsége alól, egyebekben pedig a késedelmes számlakibocsátás intézményét az adójog nem ismeri.

I.7

Eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője a rá irányadó fellebbezési határidő lejártát követően, 2023. április 19-i keltezéssel és érkeztetéssel **újabb fellebbezés kiegészítés** megnevezésű beadványt terjesztett elő, amelyben „más szempontra” hivatkozással kérte vizsgálni a számlakibocsátás elmaradásának megalapozottságát, mégpedig arra, hogy a zár alatt lévő vagyonnal rendelkező megbízó gazdasági társaság részére egyáltalán bocsáthatott-e ki számlát az eljárás alá vont ügyvéd.

A dokumentum a fegyelmi biztos által előterjesztett súlyosítás iránti fellebbezésre vonatkozó nyilatkozatot is tartalmazott, e körben

1. sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárásban a fegyelmi biztos indítványa alsó határhoz közeli pénzbüntetés kiszabására irányult, ehhez képest az indítványnál súlyosabb büntetés kiszabásáról rendelkező határozat elleni fellebbezésben már felfüggesztett kizárást indítványoz
2. hivatkozott arra, hogy a védekezés módját és terjedelmét az eljárás során jelentős mértékben befolyásolja az indítványozott szankció mértéke, amelyre tekintettel „szakmailag és morálisan is aggályos egy enyhe szankcióval fenyegetett cselekmény a legsúlyosabb büntetéssé való megváltoztatása”
3. utalt továbbá arra, hogy álláspontja szerint a fegyelmi biztosnak önálló fellebbezési joga nincsen, a fellebbezés előterjesztésének feltétele, hogy a FE 31.2. pontjában foglaltak szerint a területi ügyvédi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezés előterjesztésére utasítsa, ilyen utasítás pedig nem lelhető fel az ügy iratai között, ezért a fellebbezés álláspontja szerint hatálytalan.

I.8

Az országos vezető fegyelmi főbiztos a tényállást illetően megalapozottnak értékelte az elsőfokú határozatot, a levont jogi következtetés vonatkozásában úgy értékelt, hogy az elsőfokon eljáró fegyelmi tanácsnak joga és lehetősége volt a cselekmény több rendbeli minősítésének megállapítására, így azt megalapozottan tette meg.

Az enyhítő és súlyosító körülmények körében utalt arra, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben indult fegyelmi eljárásban hozott írásbeli megrovás büntetés időközben jogerős másodfokú határozattal jóváhagyásra került.

Utalt továbbá arra, hogy az ügyfél bizalmát védő ügyvédi titok a hivatásrend alapvető értéke, ezért annak bármilyen veszélyeztetése súlyos büntetést kell, hogy maga után vonjon.

Erre is tekintettel a súlyosításra irányuló fegyelmi biztosi fellebbezéssel annyiban értett egyet, hogy a kizárás büntetés alkalmazását nem tartotta szükségesnek, de a pénzbírság összegének emelését igen.

I.9

A másodfokú fegyelmi tanács az ügyben 2023. május 3. napjára tárgyalást tűzött. A tárgyaláson eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője személyesen megjelent, az országos vezető fegyelmi főbiztos elektronikus kapcsolat (Zoom) útján vett részt.

Az országos vezető fegyelmi főbiztos nyilatkozatában a határozattal szemben előterjesztett fellebbezést a kizárásra vonatkozóan nem tartotta fenn, a súlyosabb pénzbüntetés alkalmazását azonban változatlanul indítványozta. A rendbeliség vonatkozásában elfogadta eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselőjének érvelését.

Eljárás alá vont ügyvéd a tárgyaláson csatolta a vele, mint magánszeméllyel, valamint az ügyvédi irodájával szemben a 2021. adóévre vonatkozóan folytatott adóhatósági vizsgálat során keletkezett jegyzőkönyveket.

(...)

A másodfokú tanács a tárgyaláson meghozta jelen határozatát.

II. A tényállás

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában a tényállást helytállóan állapította meg, így azt a másodfokú tanács a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinti, a tényállást azzal egyezően, az alábbiak szerint állapítja meg:

A NAV nyomozói kutatást és foglalást hajtottak végre a (...Kft) székhelyén és telephelyén. A bejelentő, mint a kft. ügyvezetője felvette a kapcsolatot az eljárás alá vont ügyvéddel, és a vele folytatott előzetes megbeszélést, irattanulmányozást, ügyfelmérést követően 2020. május 20-i keltezéssel ellátottan, de valójában 2021. május 21-én megbízási szerződést kötött az (...) Ügyvédi Irodával. Az írásba foglalt megbízás tárgya: adó- és büntetőjogi tanácsadás, kockázatelemzés, konzultáció, folyamatos rendelkezésre állás, a kft. és alkalmazottai ellen folytatott adóhatósági és bírósági eljárásokban jogi képviselet ellátása volt. Ebben az időpontban gyanúsításra még nem került sor.

A megbízási szerződésben kikötötte a havi átalánydíj 1.000.000 Ft + ÁFA, a kockázatelemzés ügyindítási munkadíja 5.000.000 Ft + ÁFA, annak ügyzáró munkadíja ugyancsak 5.000.000 Ft + ÁFA összegben lett meghatározva. A bejelentő, mint megbízó az ügyvédi munkadíjból a megbízási szerződés megkötését követő két napon belül megfizetett 5.000.000 Ft-ot, majd később két alkalommal, 2021. június és július hónapban további 500.000 – 500.000 Ft-ot készpénzben, amelyekről számlát, átvételi elismervényt az összegek átadásakor nem kapott.

A kft. a gazdasági tevékenységében előállt fizetési nehézségei miatt 2021. augusztus végén csődeljárást kezdeményezett maga ellen, amelyről az (...) internetes hírportálon 2021. szeptember 15-én cikk is megjelent (...) címmel. Az eljárás alá vont ügyvéd ezt a cikket aznap megosztotta az ügyvédi iroda (...) Facebook oldalán (...) megjegyzéssel, valamint a saját Facebook oldalán, amely az ügyvédi iroda oldalára navigált az alábbi szöveggel: (...). A csődeljárásban való képviseletre nem terjedt ki az eljárás alá vont ügyvéd képviseleti joga.

A megbízó többször kérte az eljárás alá vont ügyvédtől a posztok törlését, aki az iroda oldaláról két nappal később le is vette, azonban a privát oldalán 9 napig volt olvasható.

A megbízó 2021. szeptember 24-én írásban megküldött levelében felmondta a megbízási szerződést, megemlítve már abban is, hogy a kifizetett 6.000.000 Ft-ról számlát azon napig sem kaptak. A felmondás indokaként alapvetően a Facebook oldalon történt posztolás miatti titoksértés megvalósulását, a megbízó megtévesztését azon körülmények tekintetében, hogy hány ügyvéddel működik együtt, valamint a számlaadás elmulasztását, illetve a mindezek miatti bizalomvesztést jelölte meg.

Az ügyvédi iroda vezetőjeként eljáró eljárás alá vont ügyvéd a 2021. szeptember 25-i válaszlevelében a felmondásban hivatkozott indokokat vitatta, további munkadíj követelést terjesztett elő, ígérve, hogy a tételes ügyzáró elszámolást egy héten belül megküldi, illetve arra hivatkozott, hogy a megőrzésre készpénzben átvett nettó 6.000.000 Ft-ról – a megbízás folyamatban léteire tekintettel – a megbízó ügyfél nem kérte számla kiállítását.

A bejelentő továbbra is kérte az elszámolást és a már átadott összegekről a számlát, a 2021. november 11-i levelében konkrétan megjelölve, hogy a kft-re, mint vevőre kéri azt kiállítani azzal, hogy *„pénzügyi rendezést nem igényel, mert már ki van fizetve”*, míg válaszelevelében az eljárás alá vont ügyvéd alapvetően az általa választott közreműködő ügyvédek által végzett munkát, illetve a bejelentő és az ügyvédek közötti megállapodásokat, elkészült iratokat szerette volna megismerni.

A többszöri levélváltást követően végül az ügyvédi iroda – arra hivatkozással, hogy *„az ügyféllel történő hónapokig tartó egyeztetés után nem tudunk tovább várni és ki kellett állítanunk a ... számlákat”* – 2021. december 31-i keltezéssel 6 darab számlát (amelyből 3 számla valótlanul tartalmazza fizetési módként az átutalást és a teljesítés, illetve fizetés idejét) állított ki a kft, mint vevő nevére és küldött meg közvetlenül a csődbiztosnak (a cégkivonat szerint ténylegesen vagyongfelügyelő) összesen 6.000.000 Ft bruttó összegben.

Ezt követően, 2022. február 15-én a bejelentő tudomására jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd olyan információkat osztott meg egy telefoni megbeszélés során (...) -val, amelyeket az eljárás alá vont ügyvéd a megbízó részére végzett ügyvédi tevékenysége során ismerhetett meg. Így az eljárás alá vont ügyvéd elmondta (...) -nak, hogy felszámolási és büntetőeljárás is folyamatban van a kft-vel szemben, és azt is elmondta, hogy megszakadt a viszony a bejelentővel és tartoznak neki.

Mindezeket (...) egy általa kézzel írt – és két tanú által aláírt – nyilatkozatba foglalta, amely szerint az eljárás alá vont ügyvéd elmondta (...) -nak, hogy hosszú tartamú börtönbüntetéssel sújtható az a cselekmény, amellyel a kft-t, illetve annak vezető tisztségviselőjét gyanúsítják, és bár ő tudott volna segíteni, de a megbízást a bejelentő idő előtt felmondta, és emiatt elszámolási vitájuk keletkezett.

III. A másodfokú fegyelmi tanács jogi álláspontjának leírása

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot az FE 35.2. pontjának rendelkezései szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

A másodfokú fegyelmi tanács olyan súlyos eljárásjogi szabálysértést, amely a határozat hatályon kívül helyezésére adott volna alapot, nem észlelt.

A másodfokú fegyelmi tanács a felülbírálat terjedelmének meghatározása érdekében elsődlegesen a fellebbezések tartalmát, valamint – az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője által a fegyelmi biztos részéről előterjesztett ellenkérelmi érvelésre tekintettel – a fellebbezés előterjesztésének joghatályát vizsgálta felül, majd az így megállapított keretek között vizsgálta az előterjesztett fellebbezési érveléseket.

III.1

A fellebbezések terjedelmének meghatározása kapcsán rögzíteni szükséges, hogy fellebbezés előterjesztésére, annak esetleges kiegészítésére a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidőben van lehetőség. Az így előterjesztett fellebbezési nyilatkozatok határozzák meg a fellebbezési eljárás kereteit.

A fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidő után előterjesztett nyilatkozatok (ide nem értve a jelen ügyben fel nem merült igazolási kérelem esetét) eljárásjogilag nem alkalmasak a másodfokú eljárás kereteinek megváltoztatására, ebből a szempontból elkésztettek minősülnek.

Ennek megfelelően az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésének terjedelmét a 2023. február 24-i keltezéssel előterjesztett, „fellebbezés” tárgyú irat határozta meg. A fellebbezési határidő leteltét követően előterjesztett beadványokban foglaltak a fellebbezési érvelést – és ennek következtében a másodfokú fegyelmi tanács vizsgálatának irányát – nem terjesztették ki.

III.2

A fegyelmi biztos fellebbezésének joghatálya körében az eljárás alá vont ügyvéd részéről előterjesztett érvelésre (ld. fent, I.7 alcím, felsorolás 3. pontja) tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács rögzíti, hogy az előterjesztett érvelést az Üttv. 135.§. (1) bekezdése egyértelműen cáfolja, amikor a fegyelmi biztost a fellebbezésre jogosultak között nevesíti.

Az Üttv. 135.§. (2) bekezdése csak lehetőséget biztosít a területi kamara elnökének a fegyelmi biztos jogorvoslattal kapcsolatos döntésének felülbírálatára.

Ha fellebbezésre a területi kamara elnökének a fentiek szerinti jogosultságának gyakorlása alapján kerül sor, indokolt és szükséges a fegyelmi biztos részére megfelelő időt biztosítani, ugyanis a fellebbezést ilyen esetben is a fegyelmi biztosnak kell megfogalmazni és előterjeszteni.

Az elnöki döntés meghozatalának, és a fellebbezésre utasításnak az eljárásjogi szabályait rögzítik az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője által felhívott FE 31.2 rendelkezései, anélkül azonban, hogy korlátoznák a fegyelmi biztos Üttv. 135.§. (1) bekezdése alapján fennálló önálló fellebbezési jogosultságát.

A fellebbezés elutasítására vonatkozó érvelés az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője részéről megalapozatlan, a másodfokú fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett fellebbezést joghatályosnak értékelte és érdemben vizsgálta.

III.3

Az eljárás alá vont ügyvéd terhére rótt fegyelmi vétségek érdemi értékelését illetően az **ügyvédi titoksértés** körében az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatta, hogy a bejelentő által sérelmezett – a megbízóját érintő sajtóhírek megosztását és az ahhoz fűzött, megbízói kapcsolatra utaló megjegyzéseket tartalmazó – bejegyzések Facebook oldalain megjelentek, amelyet mind az elsőfokú, mind a másodfokú fegyelmi tanács ténybeli beismerésként értékelt.

Eljárás alá vont ügyvéd jogi álláspontja szerint azonban nem titoksértésre, hanem a reklám-szabályok megsértésére került sor, ezt az álláspontot azonban a másodfokú fegyelmi tanács nem osztotta.

Az ÜESZ 10.6. szabályának tilalma annak kíván gátat vetni, hogy az ügyvédek nagynevű vagy ismert megbízóik nevének feltüntetésével promotálják tevékenységüket. Megjegyzi a másodfokú fegyelmi tanács, hogy ez adott esetben nem feltétlenül valószínűsítana meg önmagában titoksértést, (mert pl. az adott megbízó ehhez előzetesen hozzá is járulhat), ettől függetlenül azonban az ilyen típusú ügyvédi reklámot az ÜESZ előbbiekben hivatkozott előírása kifejezetten tiltja. A jelen ügyben azonban a hozzájárulás megadása fel sem merült, a Facebook bejegyzések közzétételéről eljárás alá vont ügyvéd nem egyeztetett a megbízójával.

Az ügyvédi titok és az abba vetett ügyféli bizalom azonban – amint azt az elsőfokú határozat is kifejtette, illetve amint arra a vezető országos fegyelmi főbiztos is utalt észrevételében – a reklámra vonatkozó szabályokhoz képest lényegesen magasabban helyezkedik el a védett ügyvédi érdekek hierarchiájában, az az ügyvédi működés alapját képező alapelv. Megsértése nem bagatellizálható a reklámozásra vonatkozó szabályok kisebb jelentőségű megsértéseként.

Az ügyvédi titok szabályai a megbízás tényét is a titok körébe vonják, és azt az ügyvédnek ekként kell kezelnie. Bizonyos esetben ugyan a megbízás ténye ismertté válhat (pl. mert az ügyvéd megjelenik egy nyilvános bírósági tárgyaláson az ügyfél képviselőjeként), jelen esetben azonban ez nem merült fel, az eljárás alá vont ügyvéd a cikk megosztásával és ahhoz kapcsolódó szerepének megjelölésével közvetített a kívülvilág felé egyértelmű információt a megbízás tényével kapcsolatosan.

A titoksértés fegyelmi vétsége kapcsán az esetleges következményeknek és hatásoknak az értékelése nem érinti a fegyelmi vétség megvalósulásának tényét, azok legfeljebb a jogkövetkezmény kiszabása körében, súlyosító esetleg enyhítő körülményként vehetők figyelembe. Az eljáró ügyvédeknek kommunikációjuk során kiemelt figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy kommunikációjuk célközönsége azt milyen módon fogja interpretálni.

Ha egy büntetőügyekkel foglalkozó, magát az adott területen magasra pozicionáló ügyvéd arra vonatkozó kommunikációt tesz közzé, akkor számolnia kell azzal, hogy az a kommunikációt olvasókban olyan következtetések levonására vezet, hogy az ügy érintettjei súlyos vádak okán, súlyos lehetséges következményekkel járó büntetőeljárás alanyai, és ennek megfelelően fognak az érintettekhez viszonyulni.

Az elkövetett cselekmény rendbeliségét illetően a másodfokú fegyelmi tanács részben osztotta az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője által kifejtetteket. A cselekmények ugyanazt a védett jogi tárgyat – az adott megbízó javára fennálló ügyvédi titkot – sértették, tekintettel azonban arra, hogy rövid időn belül, több cselekmény merült fel, ugyanazon megbízó sérelmére, az 1 rendbeli fegyelmi vétség folytatólagos elkövetését kellett megállapítani.

Mindezek alapján az elsőfokú fegyelmi tanács megalapozottan állapította meg az ügyvédi titoksértést, az elsőfokú határozat e körben rögzített érvelését a másodfokú fegyelmi tanács helytállónak és megalapozottnak értékelte, a rendbeliséget illetően azonban a kifejtettek szerint módosította.

III.4

A **számlakiállítás elmaradásának kérdéskörét illetően** a másodfokú fegyelmi tanács osztja ugyan az elsőfokú fegyelmi határozatban rögzített, az ÁFA törvény szabályainak idézését is tartalmazó levezetést, azonban az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének értékelése kapcsán rögzíti, hogy a fegyelmi tanácsoknak nem feladata adójogi tényállások minősítése.

A vizsgálat fókusza a fegyelmi eljárás során arra irányul, hogy az eljáró ügyvéd adott – jelen esetben az ügyféllel történő elszámolással kapcsolatos – magatartása az ügyvédet terhelő magatartási kötelezettségek szempontjából miként értékelhető.

Az ügyvédi normák alkalmazása szempontjából kiemelt jelentőségű – az Üttv. 1.§. (3) bekezdés által háttérszabályként rögzített – követelmény, hogy az ügyvédnek az átvett pénzüsszeggel el kell tudnia számolni, annak sorsát nem lehet utólag konstruálni. Az ügyvédnek a jogszabályok betartásával kell eljárnia. Ügyvédi munkadíj átvétele esetén arról bizonylatot, de leginkább számlát kell kiállítani, a pénz átvételével egyidejűleg. Ez a fegyelmi eljárás körében vizsgált esetben - nem vitatottan - nem történt meg, ami azt jelenti, hogy az Üttv. 1.§. (3) bekezdés utolsó fordulatában megkívánt feltétel nem teljesült, ezért a fegyelmi vétség megvalósult.

Ha az átvett összeg munkadíj, akkor az ÁFA-tv. vonatkozó szabályai értelmében számlát kell róla adni (a megbízó, esetleg a szerződésben nevesített költségviselő részére), ha előleg, akkor ekként kell számviteli szempontból kezelni (jellemzően előlegszámlát kell róla kiállítani), ha pedig valami más – pl. költségletét – akkor az adott pénzkezelésre vonatkozó szabályoknak megfelelően kell kezelni.

Eljárás alá vont ügyvéd magatartását illetően fegyelmi szempontból annak van kiemelt jelentősége, hogy az átadott pénzüsszeg (munkadíj) vonatkozásában egyáltalán felmerülhettek olyan kérdések, hogy az ügyvéd az átvételt nem igazolta, hogy az ügyvéd az átvettként elismert összeg minősítését utólagos értelmezés tárgyává tette, valamint, hogy a megváltozott körülmények (ti. csődeljárás megindulása) miatt a számlakiállítás vonatkozásában eltérő kényszerítő szempontok érvényesülhettek.

Ez önmagában megalapozza az elsőfokú fegyelmi határozatban hivatkozott alapelvei követelmény megsértését, és ezáltal a fegyelmi vétség megvalósulását.

A fegyelmi tanácsoknak nem adótényállások, hanem ügyvédi magatartások értékelése és minősítése a feladata. Ha az ügyvéd magatartása alapján a fegyelmi felelősségrevonás következményével védett ügyvédi magatartási norma megsértése megállapítható, az a fegyelmi vétség megállapítását megalapozza. A jelen ügyben megállapított tényállás alapján az ügyvéd elszámoltathatósága sérült súlyosan, amelyen nem változtat az sem, ha az ügyvéd magatartásának negatív adójogi következménye nem lesz.

Az elkövetett fegyelmi vétség rendbelisége vonatkozásában a másodfokú fegyelmi tanács itt is részben osztotta az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője által előterjesztett érvelést, megállapítva, hogy az elkövetett cselekmények egy védett jogi tárgyat – az ügyvédi elszámoltathatóságot és az ehhez kapcsolódó számlakiállítási kötelezettségeket – sértettek, a rövid időn belüli több cselekmény elkövetése azonos megbízó sérelmére azonban a folytatólagos elkövetés megállapítását indokolta.

Mindezek alapján az elsőfokú fegyelmi tanács megalapozottan állapította meg fegyelmi vétség elkövetését az ügyvédi munkadíjjal történő elszámolás és annak bizonylatolása körében, az elsőfokú határozat e körben rögzített érvelését a másodfokú fegyelmi tanács helytállónak és megalapozottnak értékelte, a rendbeliséget illetően azonban a kifejtettek szerint módosította.

III.5

Fegyelmi biztos tárgyaláson tett végindítványához képest az eljáró fegyelmi tanács súlyosabb büntetést – magasabb összegű pénzbírságot – szabott ki. A Fegyelmi biztos a súlyosabb büntetést kiszabó határozat ellen terjesztett elő fellebbezést, amely felfüggesztett kizárás kiszabására irányult.

A másodfokú fellebbezési tárgyaláson az országos vezető fegyelmi biztos a fellebbezést a felfüggesztett kizárás büntetés alkalmazására vonatkozóan már nem tartotta fenn, a súlyosabb pénzbüntetés kiszabására vonatkozóan azonban igen.

A FE 24.24. tételes előírása alapján a fegyelmi biztos az elsőfokú tárgyalás lezárásaként, végindítványában jelöli meg az alkalmazni indítványozott fegyelmi büntetést, amelyre az eljárás alá vont és képviselője észrevételt tehet.

Ez a rendelkezés egyértelműen garanciális jellegű, mivel az eljárás alá vont ügyvédnek még a fegyelmi tanács döntését megelőzően van lehetősége reagálni a lehetséges jogkövetkezményekre – például azok ismeretében akár teljes beismerést tenni és arra tekintettel a büntetés jelentős enyhítését kérni - vagy az enyhítő körülményekkel kapcsolatos előadást módosítani, erősíteni.

Formális rendelkezés ugyan nem írja ezt elő, de a gyakorlatban fegyelmi biztosok már a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatban megjelölik az indítványozni kívánt jogkövetkezményt – mintegy kijelölve az eljárás kereteit, jelezve az eljárás tárgyát képező vétségek súlyára vonatkozó értékelést. Ez megtörtént jelen eljárásban is, ahol a fegyelmi biztos eredendően is pénzbüntetés kiszabását indítványozta. Ezt lényegében pontosítva, végindítványában a pénzbüntetés mértékét az alsó határhoz közeli mértékben jelölte meg.

Bár a fegyelmi biztos indítványa a fegyelmi tanácsot nem köti – a tanács szabhat ki az indítványozottnál súlyosabb büntetést is – az indítvány a cselekmény súlyát illetően jelent egyfajta értékelést, annak meghatározását, hogy a kamara „vádképviselői” szerve miként helyezi el az adott eljárás alá vont ügyvéd cselekményét a saját értékrendjében, a vétség jellegére és súlyára, de a konkrét személyre is tekintettel.

A másodfokú fegyelmi tanács vizsgálatának – a fellebbezés részbeni visszavonására tekintettel – nem képezte tárgyát a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazásának lehetősége, az elsőfokú eljárásban indítványozottnál kiszabott súlyosabb büntetés további súlyosításának kérdése azonban igen.

E körben a másodfokú fegyelmi tanács rögzíti, hogy a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének a fegyelmi eljárásban is érvényesülnie kell.

Ennek érvényre juttatása érdekében a fegyelmi biztosnak már az eljárás kezdetén szükséges azonosítani, hogy az adott cselekmény egy kiemelt jelentőségű ügyvédi érdeket sért, és ehhez mérten kell indítványait megtenni, a felelősségrevonás iránti igényt képviselni.

Ez természetesen nem korlátozza a fegyelmi biztost abban, hogy ha az eljárás során – akár az elsőfokú határozat meghozatalát követően – olyan körülmények merülnek fel, vagy jutnak tudomására, amelyek korábban elfoglalt álláspontjának módosítását teszik szükségessé, úgy azt megtegye.

Kiemelt jelentőségű azonban ilyen esetben, hogy a fegyelmi biztos ezzel kapcsolatos intézkedéseit megfelelő indokolással alátámasztva tegye meg. Ez egyfelől biztosítja az eljárás alá vont ügyvéd részére a védekezés jogának megfelelő gyakorlására vonatkozó lehetőséget, másfelől pedig magát a fegyelmi eljárás intézményét védi az annak működésére és gyakorlatára vonatkozó téves következtetések levonásától.

(...)

III.6

A kiszabott fegyelmi büntetés mértékének érdemi vizsgálata körében rögzíti a másodfokú fegyelmi tanács, hogy a cselekmények rendbeliségének módosítása a folytatólagos elkövetés megállapítására tekintettel nem eredményezett olyan változást, amely a kiszabott büntetés enyhítését indokolná.

Rögzíti továbbá a másodfokú fegyelmi tanács, hogy az elsőfokú határozat indokolása a többszörös szabályszegést értékelte súlyosító körülményként, az pedig az ügyvédi titokra és az elszámolásra vonatkozó szabályok megsértésével a rendbeliség módosítását követően is fennáll.

Az eljárás alá vont ügyvéd terhére megállapított fegyelmi vétségek – kiemelkedően az ügyvédi titoksértés – jelentős tárgyi súlyú cselekmények.

A másodfokú fegyelmi tanács a büntetés súlyosítását megalapozó körülményt a fegyelmi biztos által előterjesztett fellebbezésben részletezett érvek alapján nem tudott azonosítani, a kiszabható pénzbírság felső határához közelítő mértékű pénzbírság, az eljárás alá vont ügyvéd jövedelmi viszonyaira is tekintettel arányosnak és kellő visszatartó erővel bíró szankciónak értékelhető.

Mindezek alapján a másodfokú fegyelmi tanács nem látott alapot az alkalmazott fegyelmi jogkövetkezmény bármilyen irányú módosítására, az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott mértékű büntetést helyben hagyta.

IV. Költségekre vonatkozó és keresetindítási lehetőségre vonatkozó rendelkezés indokolása

A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a FE 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése részben eredményre vezetett, míg a fegyelmi biztos fellebbezése részben visszavonásra került, részben pedig eredménytelennek bizonyult. Erre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az Üttv. 142. §. (2) bekezdésében foglaltak alapján, a FE 40.9/C pontja második fordulatának megfelelő alkalmazásával az eljárás alá vont ügyvédet – az erre vonatkozó elsőfokú rendelkezés helybenhagyásával – az eljárás elsőfokú átalányköltségének viselésére kötelezte, míg a másodfokú eljárás átalányköltségének viselése alól mentesítette. A másodfokú eljárás átalányköltségét a FE 40.6 pontjának rendelkezése alapján az eljárás alá vont ügyvédet nyilvántartó Budapesti Ügyvédi Kamara tartozik viselni.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE. 35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv.139. § rendelkezésein alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2023. május 3.

1. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2023. július 11. napján végrehajtható.